

ת"פ 14373/03/22 - מדינת ישראל נגד מועתז חג' מחמוד ע"י, בלאל ג'אברי, ג'אמל חוסייני - נשפט

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 14373-03-22 מדינת ישראל נ' מחמוד

בפני	כב' השופט אילן סלע
בעניין:	מדינת ישראל
	באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי),
	ע"י עו"ד רותם ברא"ס
	נגד
	1. מועתז חג' מחמוד ע"י ב"כ עו"ד מוסטפא יחיא
	2. בלאל ג'אברי
	ע"י ב"כ עו"ד מוחמד מחמוד
	3. ג'אמל חוסייני - נשפט

המאשימה

הנאשמים

גזר דין - נאשמים 1 ו-2

העבירות ונסיבות ביצוען

1. נאשמים 1 ו-2 (להלן: "הנאשמים") הורשעו, על פי הודאתם, שניתנה במסגרת עסקת טיעון, בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום המתוקן כדלהלן:
2. **במסגרת האישום הראשון** הורשעו הנאשמים בעבירת הצתה לפי סעיף 448(א) רישא לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), בעבירה של ייצור נשק לפי סעיף 144(ב2) לחוק, ובעבירה של היזק בזדון ממניע גזעני לפי סעיפים 452 ו-144 לחוק.
3. **במסגרת האישום השני** הורשעו הנאשמים 2 בעבירה של מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק בצירוף סעיף 37 לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 (להלן: "חוק הטרור"), בשתי עבירות של פעולה בנשק (ייצור ונשיאה) למטרות טרור לפי סעיף 30(א) לחוק הטרור יחד עם סעיף 29 לחוק, ובעבירה של ניסיון היזק בזדון ממניע גזעני לפי סעיפים 452, 25 ו-144 ו' לחוק.
4. **במסגרת האישום השלישי** הורשעו שני הנאשמים בעבירת הצתה לפי סעיף 448(א) רישא עם סעיף 29

לחוק, ובעבירה של חבלה במזיד ברכב ממניע גזעני לפי סעיף 413 יחד עם סעיף 29 וסעיף 144 ו' לחוק.

5. **במסגרת האישום הרביעי** הורשעו שני הנאשמים בעבירה של מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק בצירוף סעיף 37 לחוק הטרור, בשתי עבירות של פעולה בנשק ("יצור ונשיאת נשק) למטרות טרור לפי סעיף 30(א) לחוק הטרור יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, ובעבירה של ניסיון היזק בזדון ממניע גזעני לפי סעיף 452 עם סעיף 25 ו-144 ו' לחוק.

6. **במסגרת האישום החמישי** הורשע נאשם 2 בעבירה של מעשה טרור וחבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק בצירוף סעיף 37 לחוק הטרור, בשתי עבירות של פעולה בנשק (יצור ונשיאה) למטרות טרור לפי סעיף 30(א) לחוק הטרור יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, ובעבירה של ניסיון היזק בזדון ממניע גזעני לפי סעיף 452 לחוק בצירוף סעיף 25 וסעיף 144 ו' לחוק.

7. לפי המתואר בכתב האישום המתוקן, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, החליטו הנאשמים יחד עם מעורבים נוספים וביניהם הקטין מ.א. (להלן: "מ") ויזן אל חוסייני (להלן: "יזן"). כולם ביחד יכנו להלן: החוליה"), לבצע כקבוצה מאורגנת ומתואמת פעולות שונות, מתוך מניע לאומני, גזעני ואידיאולוגי, כנגד טל ישוביב (להלן: "המתלונן"), המתגורר יחד עם משפחתו בשכונת שיח ג'ראח (להלן: "הבית"). זאת, בשל היותו יהודי המתגורר באותה שכונה בה מתגוררים הנאשמים, ובשל גישתו של המתלונן כלפי תושבי השכונה הערבים. חברי החוליה נהגו להיפגש בשכונת שיח ג'ראח כדי לתאם ביניהם פעולות כנגד בית המתלונן ורכבו, פעולות שכללו יידוי בקבוקי תבערה לעבר בית המתלונן והצתת רכבו.

8. **באישום הראשון** צוין, כיביום 10.02.22 החליטו הנאשמים יחד עם מ' ליידות בקבוקי תבערה ביום 11.02.22, לעבר הבית, והם רכשו דלק למטרה זו. בסמוך לשעה 20:00 התקשר נאשם 1 לנאשם 3 ואמר לו כי בכוונתם של השלושה ליידות בקבוקי תבערה לעבר הבית. הוא ביקש מנאשם 3 לסייע לשלושה בהשגרת דלת ביתו פתוחה, ובכך יעזור להם להימלט מיד לאחר יידוי בקבוקי התבערה דרך ביתו הנמצא סמוך לבית. נאשם 3 נעתר לבקשה. בהמשך, בסמוך לשעה 22:30, נפגשו השלושה בבית נטוש הסמוך לבית, לאחר שוידאו כי המתלונן עזב את ביתו. השלושה הצטיידו בדלק שרכשו, בבקבוקי זכוכית וחתיכות בד, והכינו, כל אחד, בקבוק תבערה אחד. בנוסף, הצטיידו השלושה ברעלות פנים. לאחר הכנת בקבוקי התבערה, צעדו השלושה לכיוון הבית כשהם רעולי פנים, כשהבקבוקים בידיהם. כאשר נאשם 2 ומ' הגיעו למרחק של מטרים בודדים מהבית, ידה כל אחד מהם בקבוק תבערה לעבר הבית. נאשם 1 ידה את בקבוק התבערה שבידו ממרחק של כ-10 מטרים מהבית. מיד לאחר מכן נמלטו השלושה לעבר ביתו של נאשם 3. כתוצאה ממעשיהם הבית הוצת ונשרף כליל.

9. **באישום השני** צוין, כי קודם לכן, בתחילת חודש ינואר 2022, בין הימים 4.01.22 ל-6.01.22, קשר נאשם 2 קשר עם אחר ליידות בקבוקי תבערה לעבר בית מגוריו של המתלונן. לצורך הוצאת התוכנית לפועל, הצטיידו הנאשם והאחר בבקבוקי תבערה וצעדו לכיוון הבית. כאשר הגיעו למרחק קצר של מספר מטרים בודדים מהבית, יידו הנאשם והאחר את בקבוקי התבערה לעבר הבית ומיד לאחר מכן נמלטו מהמקום. כתוצאה ממעשיהם האמורים, נגרם פיצוץ שרפה על הקיר החיצוני של הבית. בנוסף השקע החיצוני של תאורת הגינה וכבל החשמל שבמקום נשרפו.

10. **באישום השלישי** צוין, כי ביום 12.12.21 החליטו הנאשמים להצית את רכב פורד פוקוס שבבעלות המתלונן (להלן: "הרכב"), אשר חנה סמוך לביתו. לשם כך, הצטיידו הנאשמים באבנים, בטינר ובמצית. הנאשמים צעדו לעבר הרכב בעודם רעולי פנים, וכשהגיעו אליו, זרק נאשם 1 אבן ושבר את השמשה האחורית של הרכב. נאשם 2 שפך את תכולת בקבוק הטינר לתוך הרכב והציתו באמצעות המצית. מיד לאחר מכן נמלטו הנאשמים מהמקום. כתוצאה ממעשיהם, נשרף הרכב כליל.

11. **באישום הרביעי** צוין, כי ביום 22.11.21 החליטו הנאשמים יחד עם יזן ואחר ליידות בקבוקי תבערה לעבר בית מגוריו של המתלונן. לצורך כך הביאו הארבעה בקבוק טינר מגג ביתו של נאשם 2, ובסמוך לשעה 22:00, הם הכינו בבית נטוש הסמוך לבית המתלונן, בקבוקי תבערה באמצעות איתם הצטיידו מראש. כל אחד מהארבעה אחז בבקבוק תבערה וכך הם צעדו, רעולי פנים, לכיוון הבית. כאשר הגיעו למרחק מטרים ספורים בודדים מהבית, ידה כל אחד מהם בקבוק תבערה לעבר הבית, והארבעה נמלטו מהמקום. באותה עת שהו המתלונן ובני משפחתו בבית, והמתלונן כיבה את הבקבוקים שנפלו ובערו בגינת ביתו.

12. **באישום החמישי** צוין, כי עובר ליום 19.07.20 החליט נאשם 2, אשר היה קטין באותה עת, יחד עם שניים אחרים ליידות בקבוקי תבערה לעבר בית מגוריו של המתלונן. בסמוך ליום 19.07.20, נפגשו השלושה בבית נטוש הסמוך לבית המתלונן, כשהם מצוידים בדלק, בבקבוקי זכוכית וחתיכות בד, והכינו כל אחד בקבוק תבערה אחד. לאחר מכן, הם צעדו לכיוון הבית כשהם רעולי פנים ומצוידים בבקבוקי התבערה. כאשר הגיעו למרחק קצר של מטרים בודדים מהבית, ידה כל אחד מהם בקבוק תבערה לעבר הבית. מיד לאחר מכן, הם נמלטו מהמקום. כתוצאה ממעשיהם, נגרם נזק לגדר הבית.

תסקירי שירות המבחן

הוגשו תסקירים בעניינם של הנאשמים, מהם נלמד על נסיבות חייהם.

13. אודות **נאשם 1** נלמד, בין היתר, כי הואנשר מלימודיו בגיל 16 בשל הצורך לסייע בפרנסת משפחתו. בהתייחס לעבירות בהן הורשע, הנאשם אישר כי פעל עם חבריו מתוך רצון לפגוע במתלונן, אך הוא טען כי הדבר נעשה נוכח יחסי שכנות מורכבים, שבאו לידי ביטוי בפגיעה של המתלונן, בדרכים שונות, בו בבני משפחתו וחבריו לשכונת המגורים, כולל חבלה בצמיגי מכוניותיהם על רקע גזעני. הוא עצמו שלל מניע לאומני למעשיו שלו. הוא גם טען, כי רצה לפגוע אך ברכושו של המתלונן, על אף שלא ידע להסביר את השלכת בקבוקי התבערה לעבר בית המתלונן עת בני המשפחה שהו בבית.

14. קצינת המבחן ציינה, כי הנאשם ביטא בפנייה אך חרטה פורמלית ולא ביטא אמפטיה או תובנה לחומרת מעשיו והשלכותיהם האפשריות. בשולי התסקיר היא באה בהמלצה להטלת עונש מאסר בפועל, כענישה מוחשית ומציבת גבולות לצד מאסר מותנה כגורם מרתיע.

15. גם **נאשם 2** עזב את ספסל הלימודים בגיל צעיר בשל מצוקה כלכלית קשה בבית. גם הוא תיאר את ביצוע

העבירות כהתנהגות תגובתית למעשי המתלונן, אותם חווה כמטרד לתושבי השכונה בכלל ולמשפחתו בפרט. לטענתו מדובר בסכסוך שכנים ממושך, והוא פעל בכוונה להפחיד את המתלונן באמצעות פגיעה ברכושו. גם הוא שלל רצון לפגיעה ישירה בגופו של המתלונן.

16. קצינת המבחן ציינה, כי התרשמה שהנאשם פעל מתוך תסכול וייאוש, לאחר שלטענתו כל הניסיונות הלגיטימיים להידברות עם המתלונן, כולל פניה למשטרה, לא צלחו. היא ציינה כי הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו, אך כאמור הוא התכחש לקיומו של מניע אידיאולוגי למעשיו. לדברי קצינת המבחן, הנאשם מתקשה בשלב זה לגלות יכולת התבוננת פנימית במניעים שגרמו לו לבצע את העבירות. בשולי התסקיר היא באה בהמלצה להטלת עונש מאסר בפועל כענישה מוחשית ומציבת גבולות ברורים, לצד מאסר מותנה כגורם מרתיע.

הראיות לעונש

17. הוגש תסקיר נפגע העבירה של המתלונן, שהוא כיום בן 26 נשוי ואב לילדים קטנים. בתסקיר, פרטה המפקחת את התרשמותה בדבר ההשלכות הקשות של האירוע על המתלונן ובני משפחתו כתוצאה מחוויית המפגש של המתלונן עם איום מוחשי על חייו ועל חיי בני משפחתו מצד הנאשמים. המפקחת ציינה כי לפי התרשמותה, ההשלכות הנפשיות והרגשיות של הפגיעה במתלונן ומשפחתו הינן עמוקות וארוכות טווח.

18. נאשם 1 הצטייד בעדותו של מר אביב טטאוסקי, שסיפר כי הוא פעיל בשכונת שיח ג'ראח כעשר שנים ומכיר חלק גדול מהמשפחות המתגוררות בה. הוא ציין, כי הוא מכיר גם את האירועים הפחות נעימים, כהגדרתו, שקורים בשכונה, וציין כי המשותף לכל תושבי השכונה היא התחושה שהם חיים תחת איום, ותחת צורך להגן על הבתים שלהם מפני גורמים פוליטיים או לאומניים. הוא הוסיף, כי משפחתו של נאשם 1 מקיימת קשרי קירבה וידידות מרובים עם פעילים ישראלים ויהודים, ובני המשפחה מקבלים את כולם בסבר פנים יפות. באופן זה התוודע לנאשם במשך השנים, וכמי שמכיר אותו היטב, הוא אינו יכול לומר שמדובר במי שמתנהג באופן גזעני.

טיעוני ב"כ הצדדים

19. **ב"כ המאשימה** עמדה בטיעוניה על חומרת המעשים שכללו שימוש בבקבוקי תבערה כנגד בית מגורים בו מתגוררים בגירים וקטנים, ועל פוטנציאל הנזק הרב שיכול היה להיגרם. חומרה יתרה מצויה בעובדה כי מדובר בהתארגנות לביצוע עבירות ממניע גזעני לאומני ואידיאולוגי ולמטרות טרור, בשל היות המתלונן יהודי.

20. **ב"כ המאשימה** עמדה על ההסלמה במעשי הנאשמים, שהחלו בחודש יולי 2020 בפגיעה ברכבו של המתלונן, נמשכו בידי בקבוקי תבערה כנגד ביתו, עד שבאירוע האחרון הבית נשרף כליל. המעשים נעשו תחת תכנון מוקדם על דרך הפעולה, מועדי ביצוע העבירות, רכישת חומרים והכנת בקבוקי התבערה, והכנת דרכי מילוט.

21. לטענת המאשימה, יש לקבוע מתחם עונש לכל אחד מהאישומים, על אף שמדובר בהתארגנות עבריינית דומה, זאת נוכח התכנון הנפרד של כל אירוע, והשותפים השונים בכל אחד מהם.

22. לגבי האישום הראשון נטען, כי אמנם הנאשמים ידעו שהמתלון ובני משפחתו אינם בבית, אך התוצאה הייתה חמורה כשהבית נשרף כליל. האישומים השני והרביעי, דומים בנסיבותיהם, כשהנאשמים (נאשם 2 באישום השני, ושני הנאשמים באישום הרביעי) יידו בקבוקי תבערה לעבר הבית, וכשהנזק שנגרם באישום השני היה מינורי, וברביעי - לא נגרם נזק. האישום השלישי עניינו כאמור בהצתת רכבו של הנאשם שנשרף כליל. באשר לאישום החמישי גם בו, בקבוקי תבערה שיודו על ידי נאשם 2 ואחרים גרמו לנזק מועט, צוין כי נאשם 2 היה קטין בעת ביצוע המעשה, דבר המצדיק עמדה עונשית שונה מאשר ביחס לאישומים האחרים.

23. ב"כ המאשימה הפנתה בטיעוניה לפסיקת בתי המשפט במקרים דומים:

· ת"פ 14323-03-22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (7.12.22), שם מדובר היה בקטין (הוא מ' הנזכר לעיל) שהורשע בגין חלקו באירוע מושא האישום הראשון בהליך זה ובשל אירוע נוסף בו ירה זיקוקים לעבר כוחות הביטחון, והושת עליו עונש מאסר לתקופה של 30 חודשים.

· ת"פ 10894-06-21 **מדינת ישראל נ' אבו זינה** (8.12.21), שם נדון עניינו של נאשם שהורשע ביידוי אבנים ובקבוקי תבערה על כוחות הביטחון בתקופת מבצע "שומר חומות", ונקבע מתחם עונש הנע מ-30 ועד 60 חודשי מאסר בפועל. בערעור שהוגש (ע"פ 18/22) לא התערב בית המשפט העליון במתחם שנקבע.

· ע"פ 1466/20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (22.07.20), שם נדון קטין שיידה שלושה בקבוקי תבערה לעבר בתי יהודים ולעבר רכב הסעות, ובית המשפט העליון החמיר בעונשו והשית עליו 32 חודשי מאסר בפועל.

24. לאור האמור, עתרה ב"כ המאשימה למתחם ענישה שנע בין 3 ל-6 שנות מאסר, לכל אחד מהאישומים הראשון, השני והרביעי; מתחם שנע בין שנתיים ל-4 שנות מאסר לאישום השלישי; ועונש של שתי שנות מאסר באישום החמישי.

25. באשר לנאשמים נטען כי אמנם מדובר בנאשמים צעירים ללא עבר פלילי, שהודו לאחר שהחלה שמיעת הראיות, אך כפי שעולה מהתסקירים, מדובר בנטילת אחריות שאינה מלאה. לגבי נאשם 1 אף ציינה קצינת המבחן כי מדובר בחרטה פורמלית בלבד. גם מדובר באירועים שנמשכו על פני תקופה ארוכה, וחרף העובדה כי הנאשמים עצורים תקופה ארוכה לא ניתנה המלצה טיפולית בעניינם. ב"כ המאשימה הוסיפה, כי יש לתת משקל גם לשיקולי הרתעת הנאשמים והרתעת הרבים, נוכח אופיין של העבירות.

26. בסופו של יום, עתרה ב"כ המאשימה למקם את הנאשמים בחלק התחתון של המתחם אך לא בתחתיתו ממש, ולהשית על נאשם 1 שש וחצי שנות מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי פיצוי משמעותי למתלון וקנס, ועל נאשם 2 תשע שנות מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, פיצוי משמעותי למתלון וקנס.

27. **ב"כ נאשם 1** בטיעונו ביקש לתת את הדעת על הרקע לאישומים, ועל טענות הנאשמים ביחס למתלון. הוא הצביע על כך שהעבירות בוצעו במהלך חודשים ספורים, דצמבר 2021 עד פברואר 2022, ואך ורק כלפי המתלון אשר לו אשם תורם, ולא כלפי הציבור בכללותו. הוא עמד בטיעונו על נסיבותיו האישיות של הנאשם, אדם צעיר כבן 20,

נעדר עבר פלילי שעצור מאז חודש פברואר 2022.

28. ב"כ נאשם 1 ביקש לראות בכל האירועים מסכת אחת ולקבוע מתחם ענישה אחד, הנע לשיטתו ממאסר של 3 שנים ועד מאסר לתקופה של 6 שנים. הוא הוסיף, כי מדובר בעבירות שהרקע וההקשר שלהן הוא סכסוך שכנים והן בוצעו כלפי אדם אחד בלבד כשכלל לא ברור מנסיבות ביצוע העבירות אם מדובר במעשה ממניע גזעני. הוא ציין, כי בסופו של יום לא נגרמה פגיעה בנפש ונזקי הממון אינם גבוהים.

29. גם הוא תמך טיעונו בפסיקה:

· בת"פ (מחוזי-י) 31615-11-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (12.09.21), נקבע מתחם שבין 18 ל-48 חודשים בנסיבות של יידוי אבנים ובקבוקי תבערה לעבר ניידות משטרה.

· בת"פ (מחוזי-י) 25366-10-21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (6.02.23) על 50 חודשי מאסר שהושתו בשל השלכת מטעני צינור, יידוי בקבוקי תבערה ואבנים וירי זיקוקים כנגד שוטרים, ויידוי בקבוקי תבערה לעבר מיניבוס.

· בע"פ 7848/22 **אנסארי נ' מדינת ישראל** (2.05.23) הושת עונש של 40 חודשי מאסר בגין יידוי אבנים ובקבוקי תבערה וירי זיקוקים לעבר שוטרים, כמו גם גרימת נזק חמור ביותר למסעדה ולבית מלון.

30. באשר לנאשם, ציין בא-כוחו, כי מדובר במאסר ראשון של הנאשם, שהפנים את חומרת העבירות שביצע וקיבל אחריות על מעשיו. לפיכך, נתבקש כי העונש שייקבע יהיה בתחתית המתחם, היינו שלוש שנות מאסר.

31. **ב"כ נאשם 2** ציין אף הוא את הרקע לביצוע העבירות - התנהגותו של המתלונן, שקיבל ביטוי אף בתוך כתב האישום, ואשר על כן אין מקום להתייחס למעשים ככאלו שנעשו ממניע גזעני ג.דא. עוד ציין ב"כ הנאשם, כי נוכח סמיכות הזמנים שבין האישומים יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכולם.

32. ב"כ נאשם 2, כחבריו, הצטייד גם הוא בפסיקה, בין היתר:

· ת"פ (מחוזי-י) 27544-05-22 **מדינת ישראל נ' אבו ג'אנם** (9.05.23), שם מדובר היה בששה אישומים של יידוי בקבוקי תבערה ממניע גזעני לעבר בתי יהודים וכלי רכב, והושת עונש של 4 שנות מאסר.

· ת"פ (מחוזי-י) 49029-05-22 **מדינת ישראל אבו אלהוא** (15.03.23), שם הושת עונש של 32 חודשי מאסר בגין מספר אירועים של השלכת בקבוקי תבערה לעבר בתי יהודים.

· ת"פ (מחוזי-י) 58496-09-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (20.01.22) הושתו עונשים של בין 30 ל-44 חודשי מאסר על שני נאשמים קטינים, שהורשעו בעבירות רבות של יידוי בקבוקי תבערה לעבר מבנה ציבור וכלי רכב.

33. לאור האמור, עתר ב"כ נאשם 2 לכך שבית המשפט לא ישית על נאשם 2 עונש שיעלה על 40 חודשי מאסר בפועל לכלל האירועים. לדבריו, עונש שכזה יהווה עונש מרתיע מחד, אך גם ייתן אופק שיקומי לנאשם מאידך.

34. **נאשם 1** ציין כי הוא עומד אחר דברי בא-כוחו, ומבקש כי בית המשפט ייתן לו הזדמנות, והבטיח כי המעשים בהם הורשע לא יחזרו על עצמם.

35. **נאשם 2** ציין כי טעה במעשיו וכי לא הייתה לו כוונה לפגוע במתלונן או לגרום לו נזק. הוא התנצל על מעשיו, והוסיף, כי אין לו כל סכסוך עם יהודים. אדרבה, הוא עבד אצל יהודים והיו לו קשרים טובים עם יהודים שהגיעו לקנות בחנותו של אחיו. הסכסוך עם המתלונן הוא בשל כך שהמתלונן התגרה בו כאשר ריסס את אמו בגז, קילל את אביו החולה, והיה משחרר את הכלב שלו במטרה להפחיד את אחיותיו הקטנות, שנמנעו בשל כך לשחק בגינה הסמוכה לביתו.

דין והכרעה

36. הערכים המוגנים בהם פגעו הנאשמים במעשיהם הם שלטון החוק, שמירת הסדר הציבורי ובטחון הציבור, זכות הקניין של המתלונן, סיכון חיי אדם, ופגיעה במרקם החיים המשותף החשוב בעיקר באזורים מעורבים.

37. על חומרת יידוי בקבוקי תבערה אשר נעשה לחזון נפרץ במקומותינו אין צורך להכביר מילים. כבר נקבע זה מכבר, כי תופעה זו הפכה ל"מכת מדינה" המסכנת את שלום הציבור ומחייבת ענישה שיש בה להרתיע הן את המבצע עצמו והן את העבריינים בכוח. חומרת העבירות שעניינן אש מצויה בכך שהיא "מתפשטת באופן בלתי מבוקר זורה הרס, ומסכנת את האדם ואת החי, את הגוף ואת הרכוש" (ע"פ 2939/19 **חלפון נ' מדינת ישראל** (2.02.20)). פוטנציאל הנזק אשר טמון בעבירות מסוג זה הוא עצום (ראו למשל: ע"פ 6720/16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (3.07.17)). לא בכדי נקבע פעמים רבות, כי יידוי בקבוקי תבערה, השקול לשימוש בנשק חם, מחייב ענישה הולמת, ולא בכדי נקבע לצד עבירת ההצתה עצמה, גם ללא מניע לאומני, עונש של חמש עשרה שנות מאסר. זאת, נוכח הפוטנציאל ההרסני הטמון בה. חומרה יתרה נודעת לעובדה כי העבירות בוצעו בצוותא (ראו: ע"פ 1163/07 **אבו ח'דיר נ' מדינת ישראל** (29.03.07); ת"פ (מחוזי-ים) 25089-02-21 **מדינת ישראל נ' טאהא** (13.09.21)), לאחר תכנון קפדני מפורט.

38. חומרה יתרה, נוספת ורבה, טמונה בביצוע עבירות אלו על רקע לאומני. פגיעה בבני אדם וברכושם מתוך שנאה הנובעת רק מהשתייכותם לקבוצת אוכלוסייה מסוימת, מלבד מה שיש בה להטיל פחד ובהלה בציבור, היא מסכנת את מרקם החיים בחברה דמוקרטית.

39. אכן, כפי שצוין בכתב האישום ברקע למעשים גם גישתו של המתלונן לתושבי השכונה הערביים, אך המשקל שיש לתת לעניין זה הוא קטן, שכן, כפי שעולה מכתב האישום עצמו, המניע הראשון והעיקרי למעשי הנאשמים הוא לאומני, גזעני ואידיאולוגי. בהינתן המניע הלאומני יש להשית על מבצעי העבירה עונשי מאסר לריצוי בפועל שיביאו לידי ביטוי מוחשי, הן את שיקולי הגמול והן את הרתעת הרבים גם יחד (ראו: ע"פ 3511/17 **מדינת ישראל נ' אבו ריא** (17.09.17)), ולבכרם על שיקולי ענישה אחרים כנסיבות אישיות ואף שיקולי שיקום (ראו: ע"פ 3982/22 **מדינת ישראל נ' חג'וג'** (27.10.22)). העובדה שמדובר ב"מעשה טרור" כהגדרתו בחוק הטרור מהווה נסיבה מחמירה אינהרנטית המצדיקה אף היא החמרה בענישה, שכן למעשים מעין אלו נקבע בדין כפל העונש הקבוע בצד העבירה, ובכך ביטא המחוקק את רצונו להילחם בטרור גם בדרך של החמרת הענישה (ראו: ע"פ 1466/20 בעניין **פלוני**)).

40. באשר לשאלה האם יש לראות בכל המעשים אירוע אחד, או, כטענת המאשימה, מספר אירועים, לצורך קביעת מתחם עונש הולם, דעתי כדעת ב"כ הנאשמים. בענייננו, מדובר במסכת עבריינית אחת, ובמעשים בעלי "קשר

הדוק" (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)). המעשים כולם בוצעו נגד המתלון ורכושו. המעשים באישומים הראשון עד הרביעי בוצעו על פני תקופה של פחות משלושה חודשים באותו הקשר. האירוע באישום החמישי אמנם בוצע בשנת 2020, אך גם הוא בוצע על רקע אותן נסיבות כמו שאר המעשים.

41. באשר לנסיבות ביצוע העבירות יש לציין את התכנון המוקדם שקדם לביצוע העבירות, את העובדה כי הנאשמים יכלו לחדול ממעשיהם, לאחר כל אחד מהם, אך הם בחרו דווקא להסלים את מעשיהם, עד שבאירוע האחרון נשרף כליל ביתו של המתלון. אמנם באירוע זה הנאשמים ידעו שאין איש בבית, אך באירוע אחר שלמרבה המזל לא הסתיים בנזק משמעותי, המתלון ובני משפחתו היו בבית, ואך נורא להעלות על הדעת את הנזק שהיה יכול להיגרם. באירוע אחר נשרף כליל רכבו של המתלון. כפי שעולה מתסקיר נפגע העבירה שהוגש, עולה שהנזק שנגרם למתלון ובני משפחתו, גם מבלי שנפגעו פיסית, אינו קל. לאירוע השפעה קשה על המתלון בהיבט הרגשי והנפשי, האישי והמשפחתי. קשה להקל ראש בפגיעה קשה מעין זו הנגרמת לאדם מידי מי שפעלו באופן מסכן חיים בהיותו בביתו-מבצרו, בחלק מהאירועים שעה שהוא ומשפחתו, בכלל זה ילדיו הקטינים, נמצאים בתוכו.

42. במסגרת נסיבות ביצוע העבירות הרי שבכל הנוגע לסיבות שהביאו את הנאשמים לביצוע העבירות, לצד המשקל העיקרי שיש לתת למניע האידיאולוגי לאומני יש גם לתת משקל כלשהו, במידה ראויה למצוין בכתב האישום בדבר גישתו של המתלון לתושבי השכונה הערביים.

43. אשר למדינות הענישה הנוהגת, יש להפנות לפסיקה עליה הצביעו ב"כ הצדדים, כמו גם לפסקי דין נוספים, ביניהם:

· ע"פ 6245/22 מדינת ישראל נ' פלוני (8.11.22) שם מדובר היה במי שהורשע בעבירת ניסיון הצתה של מעשה טרור ובעבירה של הפרת הוראה חוקית, בשל יידוי בקבוקי תבערה לעבר בית בצוותא עם אחרים ממניע לאומני אידיאולוגי, כשאחד הבקבוקים התלקח בחצר והשני נפל ליד הדלת, ועונשו הוחמר בערעור מ-14 ל-20 חודשי מאסר.

· ת"פ (מחוזי-י-ם) 66152-06-20 מדינת ישראל נ' אבו סכראן (7.03.21), שם נידונו הנאשמים שהורשעו בשלושה אישומים של יידוי בקבוקי תבערה ואבנים לעבר בית משפחה יהודית, ונקבע מתחם של כ-5 עד עשרה חודשים לכל אירוע והושתו עונשים של 18 ו-26 חודשים.

44. בשים לב לכל האמור, בכלל זה האינטרסים שנפגעו ממעשי הנאשמים, נסיבות ביצוע העבירות והפסיקה הנוהגת, אני סבור כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 ל-7 שנים בכל הנוגע למעשיו של נאשם 1, ובין 5 ל-8 שנים בכל הנוגע למעשיו של נאשם 2.

מכאן לנאשמים.

45. שני הנאשמים צעירים, נעדרי עבר פלילי. נאשם 1 כבן 20 ונאשם 2 כבן 19 וחצי. העבירות בוצעו על ידם

בהיותם על סף הבגירות. את העבירות שבאישום החמישי ביצע נאשם 2 בהיותו קטין.

46. באשר לנאשם 2 יש לציין את העובדה העולה מהתסקיר, כי הוא גדל במציאות חיים משפחתית מורכבת, בכלל זה קושי כלכלי קשה וחווית קושי יומיומי.

47. הנאשמים הודו במעשים המיוחסים להם בבית המשפט. אכן, מהתסקיר עולה כי אין מדובר בנטילת אחריות שלמה, בפרט בכל הנוגע למניע, כאשר ביחס לנאשם 1 אף צוין שמדובר בתובנה נמוכה ביחס לחומרת העבירות והשלכותיהן. ואולם עולה מהתסקירים כי הנאשמים כן מכירים כיום בפסול שבמעשיהם ושניהם ציינו בבית המשפט כי הם לא יחזרו עליהם. נאשם 2 אף הביע במילים ברורות יותר את חרטתו על המעשים.

בנסיבות אלו, אני סבור כי יש לגזור את עונשי הנאשמים בתחתית המתחמים.

48. אשר על כן אני משית על הנאשמים את העונשים הבאים:

על נאשם 1 -

- א. 48 חודשי מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו - 13.02.22.
- ב. 4 חודשי מאסר שלא ירצו אלא אם כן הנאשם יעבור עבירת הצתה או אלימות בתקופה של שנתיים מיום שחרורו ממאסר.
- ג. 6 חודשי מאסר שלא ירצו אלא אם כן הנאשם יעבור עבירת נשק בתקופה של שנתיים מיום שחרורו ממאסר.
- ד. 9 חודשי מאסר שלא ירצו אלא אם כן הנאשם יעבור עבירה לפי חוק הטרור בתקופה של שנתיים מיום שחרורו ממאסר.
- ה. פיצוי למתלונן בסך של 12,000 ₪. הפיצוי ישולם עד עשרים תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.08.23 ובכל ראשון לחודש שאחריו. אי עמידה באחד התשלומים יביא לפירעון מיידי של כל היתרה.
- ו. קנס בסך של 2,000 ₪, אשר ישולם ב-6 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.08.23 ובכל ראשון לחודש שאחריו. אי עמידה באחד התשלומים יביא לפירעון מיידי של כל היתרה.

על נאשם 2 -

- א. 60 חודשי מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו - 16.02.22.
- ב. 4 חודשי מאסר שלא ירצו אלא אם כן הנאשם יעבור עבירת הצתה או אלימות בתקופה של שנתיים מיום שחרורו

ממאסר.

- ג. 6 חודשי מאסר שלא ירוצו אלא אם כן הנאשם יעבור עבירת נשק בתקופה של שנתיים מיום שחרורו ממאסר.
- ד. 9 חודשי מאסר שלא ירוצו אלא אם כן הנאשם יעבור עבירה לפי חוק הטרור בתקופה של שנתיים מיום שחרורו ממאסר.
- ה. פיצוי למתלונן בסך של 12,000 ₪. הפיצוי ישולם עד עשרים תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.08.23 ובכל ראשון לחודש שאחריו. אי עמידה באחד התשלומים יביא לפירעון מיידי של כל היתרה.
- ו. קנס בסך של 3,000 ₪, אשר ישולם ב-6 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.08.23 ובכל ראשון לחודש שאחריו. אי עמידה באחד התשלומים יביא לפירעון מיידי של כל היתרה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ג סיוון תשפ"ג, 12 יוני 2023, במעמד המתייצבים.